

3. ביות הכלב, התנהגות הכלב בבית שלא ישחית הפצים אישיים שלא יפחד כשאנחנו יוצאים מחוץ לבית ואיך למנוע נשיכות.

א. שלא ישחית הפצים אישיים

השאלה הנפוצה ביותר שמגיעה אלינו כמעט בכל יום, בגרסה זו או אחרת, היא מה לעשות עם כלב שמשחית את הבית ו/או עושה את הצרכים בבית. נגענו בשאלות אלה פעמים רבות בתשובות לשאלות ובמאמרים. הפעם נרכז את המידע בנייר מפורט אחד.

השאלה הראשונה היא למה הם עושים את זה?

והתשובות הן:

- כי הם עדיין גורים ועוד לא למדו שאסור להם לעשות את זה.
- כי הם אמנם כבר יותר גדולים אך עד כה חיו במסגרת בה לא הייתה הקפדה על דברים אלה.
- כי הם סובלים מחרדת נטישה, כלומר המשפחה קמה בבוקר, כולם הולכים לעיסוקיהם והכלב נשאר לבד בבית והוא מרגיש בודד, גלמוד ועזוב.
- כי משעמם להם ויש להם עודף מרץ.
- כי הם נתקפו חרדות בגלל שינויים שחלו בחייהם ובסביבתם. (עברו דירה, בעלים חדשים, בן או בת זוג חדשים לבעלים, תינוק חדש בבית, חייט מחמד נוספת בבית ועוד מיני תופעות כאלה).
- כי הם חולים וזקוקים לעזרה של וטרינר.
- כי צומחות להם שיניים וזה גורם להם הרגשה בלתי נעימה בפה.

על מנת שהכלב שלנו לא ישחית הפצים אישיים, שטיחים, רהיטים או כל דבר אחר בבית יש לשמור על מס' כללים.

כלב צעיר סקרן מטבעו ורוצה ללמוד את סביבתו. שינוי צומחות והוא רוצה ללעוס כל חפץ שבסביבתו. אין כל סיבה, אפוא, שידע להבחין בין שטיח פרסי יקר לבין סמרטוט ריצפה. התוצאה היא שללא השגחה הסיכוי הוא שיגרום נזקים בבית. מאחר והשיטה שלנו גורסת שהוא נעול במקום בטוח אלא אם הוא בפיקוח צמוד, קיים סיכוי שלא יגרום נזקים. זה אמנם מונע ממנו לכרסם ברהיטים או לאכול שטיחים, אך עדיין לא מלמד אותו מה מותר ומה אסור.

1 בית גידול לכלבי האסקי סיבירי, אילוף כלבים וחינוך גורים, ייעוץ לבעלי כלבים, מכירת מזון וציוד גלווה

כדי ללמד אותו יש לקנות לו צעצועים משלו, כגון כדורים, עצמות, סמרטוטים מיוחדים ללעיסה ודברים דומים הנמכרים בכל חנות של חיות מחמד, יש לעודד אותו לשחק בצעצועים ולשבח אותו כשהוא עושה זאת. ברגע שהוא מתחיל לטפל בחפץ אסור יש לומר לו "לא" או "אסור" בטון תקיף, לקחת לו את החפץ ולהחליפו בצעצוע שלו. כשהוא מתחיל לשחק בצעצוע יש לשבח אותו בחום והתלהבות.

עוד כמה מילים על חינוך

ככה מחנכים כלב לא להשחית ולהרוס רהיטים וחפצים אישיים :

- אוסרים עליו לעשות את הדבר שאסור לו לעשות, על ידי כך שאומרים לו "לא".
  - עושים זאת אך ורק בזמן אמת. אין כל ערך להגיד לו בבוקר "אל תאכל לי את הנעלים כשלא אהיה פה", או להגיד לו בערב "למה אכלת את הנעליים שלי כשלא הייתי פה". הוא פשוט לא יודע על מה אתם מדברים.
  - נותנים לו תחליף וכשהוא בוחר בתחליף משבחים אותו בלבביות ובחום.
  - לא צועקים על כלב ולא מרביצים לכלב.
- אם אלה שמרביצים לכלבים ירצו להיות כנים עם עצמם הם יודו בכך שהם מרביצים לו כדי להוציא את התסכולים שלהם ולא מכיוון שהם חושבים שזה יעזור. להרביץ לכלב על שעשה את צרכיו בבית כאשר היה לבד זה כמו להרביץ לילד סיני שאמרו לו בידיש לסדר את החדר והוא לא עשה את זה. שיטה כמעט "אוניברסלית" לטיפול בכל מיני חרדות היא לעבוד עם הכלב במשמעת בסיסית. אתם מלמדים אותו "לשבת", "ארצה", "רגלי", "אלי" ועוד לעשות כל מיני דברים. אתם מלמדים אותו לעשות את הדברים בשיטת ה"חיזוקים החיוביים". התוצאה היא כזו:
- הכלב מבצע - הוא זוכה לשבחים - הוא מקבל בטחון עצמי יותר גדול - הוא יותר בטוח בעצמו ופחות פחדן .

מקרים חריגים

כפי שציינתי בפתח המאמר, לא רק גורים משחיתים את הבית ומלכלכים אותו. גם כלבים מבוגרים עושים זאת ואז יש לבחון כל מקרה לגופו של עניין. כל התהליך המתואר כאן אינו מתאים לכלב שעושה פיפי בבית כי יש לו דלקת בשלפוחית השתן, כאב שיניים או שהוא סובל מחרדות כתוצאה מאירוע טראומתי בחייו

ב. חרדת נטישה

- מה עוד אפשר לעשות כדי לעזור לכלב להתגבר על חרדת נטישה?
- מתייחסים ליציאה מהבית כאל צעד שגרתי בהחלט ולא עושים טקסי פרידה עם חיבוקים ונשיקות.
  - יוצאים בהתחלה לפרקי זמן קצרים ובהדרגה מגדילים את זמן ההיעדרות.
  - אין להשאיר את הכלב בכלוב בתקופה שעולה על חמש שעות. אם עליכם להעדר לזמן ממושך תמצאו מישהו שיהיה מוכן לבקר את הכלב ולהוציא אותו.
  - משאירים רדיו פתוח.
  - משאירים לכלב צעצועים. במיוחד מומלץ צעצוע בשם "קונג". הוא עשוי גומי קשה ויש בו חורים שדרכם ממלאים את הקונג באוכל, חתיכות נקניק, ביסקוויט או גבינה. הצעצוע הזה מעסיק אותם במשך שעות.
  - דואגים שהכלב יהיה עייף, נותנים לו להוציא הרבה מרץ. רצים איתו בפארק, נותנים לו לרוץ אחרי כדור, משחקים איתו במשיכה בחבל וכדומה. (זה לא חל על גורים צעירים לגמרי).

ג. גורים שנושכים

זה נורא נחמד, ממש חמוד. הכלבלב החדש בא אליך ולוקח את היד שלך בפה. את אפילו מרגישה כאילו סיכות קטנטנות לוחצות בקלות על ידך. ובכן יש לי חדשות – זה לא נחמד, זה לא חמוד ואסור להתחיל עם זה. הכלבלבים אוהבים את זה, הם אוהבים ללעוס, הם ממשיכים, בינתיים הם גדלים ואיתם הפה, בתוכו השיניים וכעבור כמה חודשים יש לנו כלב נשכן. בשלב זה הכלב גם לא יודע להבדיל בין נשיכות קלות ובין כאלה שכואבות ממש.

כדי למנוע את התופעה מומלץ לעשות את הדברים הבאים:

1. לא להכניס לכלב את היד לפה.
2. אם היד בכל זאת מוצאת את עצמה בפיו משמיעים קול של כאב ומושכים אותה החוצה. הכלב מבין היטב, צעקה של כאב מה היא, כי הוא משמיע צעקות כאלה כשכואב לו וכנ"ל עושים אחיו בשגר.

3 בית גידול לכלבי האסקי סיבירי, אילוף כלבים וחינוך גורים, ייעוץ לבעלי כלבים, מכירת מזון וציוד גלוי

3. תוך הוצאת היד יש להגיד לו "לא" תקיף וכשהוא מפסיק צריך לשבח אותו. כמו בכל מקרה בו אנחנו מתקנים התנהגות מומלצים שלבים אלה:
- ההוראה "לא" שמלמדת אותו שמה שהוא עושה כרגע בלתי רצוי.
  - מעניינים אותו בדבר אחר (כדור, צעצוע מגומי קשה, עצם).
  - משבחים על שהפסיק לעשות את הדבר הבלתי רצוי. מובן מאליו שבתהליך זה העיתוי הוא חשוב מאוד כי שתי דקות יותר מאוחר הוא כבר לא יידע בזכות מה זכה בשבחים.
4. אם יש צורך אפשר לתת לכלבלב מכה קלה ביותר ובלתי כואבת עם אצבע אחת על האף.